

GERBIAMI LDS NARIAI,

Su liūdesiu pranešame, kad šių metų rugpjūčio 27 d., einant 83-uosius savo gyvenimo metus, Anapilin iškeliavo dailininkė, tapytoja Lietuvos dailininkų sąjungos narė **Genovaitė Stasė Kariniauskaitė**

(1934 balandžio 16 d. - 2017 rugpjūčio 27 d.)

Genovaitė Stasė Kariniauskaitė bus pašarvota rugpjūčio 29 d., antradienį, 15 val., už Šv. Petro ir Povilo bažnyčios esančioje antrojoje šarvojimo salėje, adresu: Paco g. 4, Vilnius. Velionės išlydėjimas į Rokantiškių kapines bus rugpjūčio 30 d., trečiadienį, 15 val.

Genovaitė Stasė Kariniauskaitė gimė Kalvarijoje, 1954 m. baigė Kauno vidurinę dailės mokyklą, po šešerių metų praleistų Vilniaus dailės akademijoje (tuometiniame Vilniaus valstybiniame dailės institute) 1960 m. įgijo dailininkės-tapytojos specialybę. Praėjus metams tapo Lietuvos dailininkų sąjungos nare bei aktyvia respublikinių ir užsienio parodų dalyve.

Tapytojos indėlis lietuviškajai dailei labai solidus, kelios dešimtys metų buvo atiduota

kūrybai, nutapyta daugybė paveikslų, triptikų, ciklų, kuriuose dominavo įvairios temos.

Kaip pastebi dailininkės sesuo, Judita Kariniauskaitė – Rimkevičienė: “Savo kūrybinį kelią dailininkė pradėjo 1960 m. Visa kūryba tada jau įgauna naują santykį su pačios dailininkės mėgstamu žodžiu “prisilietimai”, – spalva, potėpis, ritminė darna, dvasios išgyvenimai, pasisemti iš liaudies meno versmių, gamtos grožio, tėvynės istorijos. Lyriškas intymumas, simbolinės minties ženklai, laisvės ilgesys – viskas artima lietuviškai sampratai, savosios prigimties kalbai – gula į paveikslų erdvę”.

Anot dailėtyrininkės dr. Danutės Zovienės: “Genovaitės Stasės Kariniauskaitės tapybos pamatas visada buvo gamta, liaudies meno versmė ir aktualumo neprarandančios arsininkų meno nuostatos. “

Nuo pastarojo teiginio nenutolsta dailėtyrininkė Kristinos Miklaševičiūtės – Žoromskienė: “Tapytoja Genovaitė Stasė Kariniauskaitė priklauso tai mūsų dailininkų kartai, kurie dvasinės atramos ieškojo liaudies meno palikime ir arsininkų tapyboje, sėmėsi savo mokytojų profesorių A. Gudaičio, A. Aleksandravičiaus, V. Karatajaus, doc. L. Vaineikytės ir L. Katino menine patirtimi. Už vis labiau mylėdama tapybą ji, kaip ir jos mokytojai, savo kūryboje daugiau reikšmės teikia svarbiausiam ir esminiam tapybos elementui – koloritui. Dailininkės paveiksluose dominuoja rinktiniai spalvų deriniai, užtapyti ant drobės paviršiaus drąsiu ekspresyviu potėpiu, paliekant rupias dažo sluoksnio faktūras, rūpestingai ir emocionaliai paryškinant atskiras detales.”

Apie dailininkės Genovaitės Stasės Kariniauskaitės peizažus atsiliepia dailėtyrininkė Aldona Dapkutė: “Tapytoja Genovaitė Kariniauskaitė viena iš vyresniosios kartos menininkų, išsaugojusių lietuvių peizažo tradicijas. Peizažas dailininkei ir yra susižavėjimo, meilės grožiui išraiška, dvasinis išgyvenimas, per kurį suvoki aplink pulsuojančią gyvybę, pirmąpradį dvasingumo šaltinį. Tapytoja žino, kad gamtos kūrybos nepranoksi, o tik gali pasinaudoti tuo, kas supa. Ji piešia iš natūros, fiksuoja pirminį įspūdį, greitai štrichu pasižymi kompoziciją ar kolorito skambesį nedideliuose piešinėliuose. Po to, išlaikant įspūdžio, nuotaikos, minties pirminį impulsą, peizažas savaip interpretuojamas, kuriamas lyrinis gamtovaizdžio posmas. Šitaip plastiškai perfrazuojant gamtą, įdedama daug subjektyvaus jausmo, vaizdas abstrahuojamas, pasiduodama laisvai, muzikinio ritmo valdomai gamtos motyvo improvizacijai”.

Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiame nuoširdžią užuojautą velionės giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems dailininkę.